

[Handelsministeren.]

dannelser. Det er disse nyetablerede ordninger, forslagsstillerne ønsker ændret derhen, at adgangen til anke ophæves og adgangen til bevillingsfratagelse og vilkårsfastlæggelse henlægges til vedkommende lokale bevillingsnævn.

Efter en så grundig behandling, som fandt sted såvel i det enige beværterlovsudvalg, der blandt sine medlemmer talte repræsentanter for kommunerne og for afholdsbevægelsen, som i folketinget ved behandlingen af forslaget til den gældende lov, skal der naturligvis meget vægtige grunde til efter en så relativt kort tids forløb at ændre loven.

Jeg vil i denne forbindelse gerne benytte lejligheden til at give udtryk for, at jeg finder, der er gjort et stort og fortjenstfuldt arbejde af landsbevillingsnævnet, og den kritik, der undertiden har været rettet mod nævnet, finder jeg ikke berettiget. Nævnet har i mangel af vejledende udtalelser i udvalgsbetænkningen under folketsbehandlingen selv måttet lægge retningslinjerne for sit arbejde. Med den kurs, der i praksis efterhånden er afstukket, forekommer det mig, at det er lykkedes nævnet på god måde at skifte sol og vind lige.

Forslagsstillerne ønsker yderligere de personlige betingelser for erhvervelse af alkoholbevilling i lovens § 14 suppleret med et krav om, at de pågældende, som det hedder, skal være uddannet i hotel- og restaurationsbranchen. I de seneste beværterlove har de personlige betingelser for at få alkoholbevilling været de gængse alders- og rådhedsbetingelser, suppleret med et vist vandelskrav, herudover må de pågældende ikke have modtaget lån og indskud m. v. fra drikkevarereleverandører.

Det er disse betingelser, forslagsstillerne ønsker suppleret med de ovennævnte krav om uddannelse i faget. Der oplyses intet om, hvori denne uddannelse skal bestå, men i de lidt sparsomme bemærkninger siges det, at betingelserne for at få alkoholbevilling bør være, at man „har kendskab til alkohols virkninger“. Jeg gør opmærksom på, at man under samtlige tidligere beværterlove har haft en bestemmelse om, at bevillingsmyndighederne ved afgørelse af bevillingsspørgsmål i særlig grad skulle tage hensyn til den pågældendes uddannelse i faget, til færdighed

i regnskabsførelse samt til den økonomiske stilling. Der var altså ikke tale om noget egentligt krav i så henseende.

Jeg har forstået, at beværterlovsudvalget ved at afstå fra at søge denne vejledning videreført til den nye lov har ment at handle i overensstemmelse med de liberaliseringstendenser, der længe har rådet på næringslovens område, hvor man ikke stiller krav om særlig uddannelse, eksempelvis adgang til udøvelse af næring som handlende, som håndværker og som industridrivende.

Jeg har blot i det foregående redegjort for de omhandlede bestemmelsers forhistorie, for at man på denne måde kan gøre sig klart, hvad ændringerne i realiteten drejer sig om. På nuværende tidspunkt finder jeg det derimod rettest at afstå fra at tage personlig stilling til det konkrete forslag.

Fra Tjenerforbundet i Danmark og fra Centralforeningen af Hotelværtter og Restauratører i Danmark har jeg nemlig modtaget en henvendelse, hvor man med henvisning til den seneste tids mange konkurser inden for hotel- og restaurationsbranchen har stillet konkrete forslag om en langt mere omfattende revision af restaurations- og hotelloven. Henvendelsen tager sigte på at søge loven ændret på en lang række punkter, men deriblandt også de af nærværende forslag omfattede.

På denne baggrund har jeg den 15. januar anmodet landsbevillingsnævnet om ud fra nævnets erfaring at redegøre for virkningen af den gældende lovgivning, herunder vurdere, i hvilket omfang erhvervets vanskeligheder kan skyldes loven og dennes administration, og om disse problemer efter nævnets opfattelse lader sig afhjælpe inden for lovens rammer, eller om lovændringer anses for nødvendige. I bekræftende fald har jeg bedt om nævnets vurdering af, hvorvidt erhvervenes ønsker, også ud fra samfundsmæssige hensyn, bør søges tilgodeset.

Under henvisning hertil vil jeg finde det rigtigst, at organisationernes fælleshenvendelse og landsbevillingsnævnets vurdering af denne indgår i det fremtidige udvalgsarbejde, og jeg skal sørge for, at materialet bliver tilstillet udvalget, så snart nævnets redegørelse foreligger.

Giver dette udtryk for et behov for en ændring af den kun 5 år gamle lov, hvad en